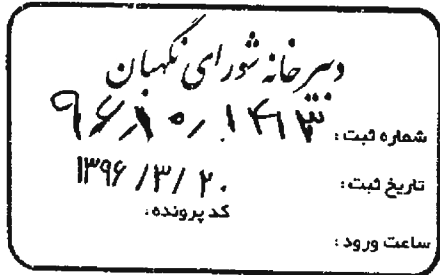

شماره: ۲۴۷/۲-۵۳۳

تاریخ: ۱۳۹۶/۳/۲۰

پست:

حضرت آیت الله احمد جنتی

دبیر محترم شورای نگهبان

در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی

ایران لایحه معاهده بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اندونزی در زمینه استرداد

مجرمین که به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود و در جلسه علنی روز

چهارشنبه مورخ ۱۳۹۶/۳/۱۰ مجلس با اصلاحاتی به تصویب رسیده است، به

پیوست ارسال می گردد.

علی لاریجانی

لایحه معاهده بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اندونزی

در زمینه استرداد مجرمین

ماده واحده- معاهده بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اندونزی در زمینه استرداد مجرمین مشتمل بر یک مقدمه و بیست و چهار ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

تبصره- رعایت اصول هفتاد و هفتم (۷۷) و یکصد و سی و نهم (۱۳۹) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در اجرای این معاهده الزامی است.

بسم الله الرحمن الرحيم

معاهده بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اندونزی

در زمینه استرداد مجرمین

جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اندونزی که از این پس «طرفها» نامیده می‌شوند، با تمایل به برقراری همکاری مؤثرتر بین دو کشور در زمینه پیشگیری و مبارزه با جرم، بر پایه احترام متقابل به اصول حاکمیت، برابری و منافع متقابل؛ به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱- تعهد به استرداد

هر یک از طرفها با رعایت مفاد این معاهده و قوانین داخلی مربوط خود، با استرداد هر شخصی که طرف درخواست‌کننده برای پیگرد، محاکمه یا اجرای مجازات به دلیل ارتکاب جرم قابل استرداد خواستار وی است و در قلمرو طرف درخواست‌شونده یافت شود، موافقت خواهد نمود، اعم از اینکه جرم مذکور پیش یا پس از لازم‌الاجراء شدن این معاهده ارتکاب یافته باشد.

ماده ۲- جرائم قابل استرداد

- ۱- مجرمی قابل استرداد خواهد بود که جرائم او به موجب قوانین هر دو طرف مستوجب کیفر حبس، به مدت حداقل یک سال، یا مجازاتی شدیدتر باشد.
- ۲- مجرمی قابل استرداد خواهد بود که جرائم او مشتمل بر تلاش یا تبانی برای ارتکاب، مساعدت یا معاونت، مشورت یا تحریک به ارتکاب یا تمهید مقدمات ارتکاب جرائم مذکور در بند (۱) این ماده باشد.
- ۳- از نظر این ماده، در تعیین اینکه فعل ادعائی، به موجب قوانین دو طرف جرم تلقی می شود یا نمی شود، اینکه قوانین دو طرف فعل ادعائی شخص فراری را در طبقه بندی یکسان قرار می دهند یا با اصطلاحات مشابهی جرم را توصیف می کنند یا نمی کنند، اهمیتی نخواهد داشت. همچنین کلیت فعل ادعائی فارغ از هرگونه اختلاف در عناصر تشکیل دهنده جرم موضوع استرداد در نظر گرفته خواهد شد.
- ۴- در صورتی که درخواست استرداد شامل چند جرم باشد و برخی از این جرائم به موجب قوانین طرفها دارای مجازات حداقل یک سال زندان نباشند، استرداد برای همه جرائم می تواند انجام شود، مشروط بر اینکه دیگر الزامات را طبق مفاد این معاهده محقق نماید و حداقل شامل یک جرم قابل استرداد برای انجام استرداد باشد.
- ۵- در مواردی که استرداد شخص به دلیل ارتکاب جرم برخلاف قوانین مالیاتی، عوارض گمرکی، نظارت بر مبادله ارز، یا دیگر موارد مرتبط با درآمدها، درخواست شده باشد، از استرداد صرفاً به این دلیل که قوانین طرف درخواست شونده چنین مالیات یا عوارضی وضع نکرده، یا مالیات، عوارض گمرکی یا مقررات ارزی مشابه قوانین طرف درخواست کننده را پیش بینی نکرده است، امتناع نخواهد شد.

۶- بدون خدشه وارد کردن به بند (۴) ماده (۳) این معاهده علی‌رغم این که فعل شخص موضوع استرداد کلاً یا جزئاً در طرف درخواست‌شونده واقع شده باشد، آن جرم به موجب مفاد این معاهده قابل استرداد خواهد بود؛ مشروط بر اینکه قوانین آن طرف، فعل مذکور، عواقب آن یا اثرات مورد نظر آن، به صورت کلی، به معنای ارتکاب جرم قابل استرداد در قلمرو طرف درخواست‌کننده تلقی شود.

۷- چنانچه درخواست استرداد با هدف اجرای حکم باشد، مدت باقیمانده از حکم مربوط به جرم قابل استرداد، نباید کمتر از شش ماه باشد.

ماده ۳- امتناع از استرداد

۱- استرداد در موارد زیر پذیرفته نخواهد شد:

الف- چنانچه جرمی که استرداد برای آن تقاضا می‌شود جرم سیاسی باشد؛
ب- چنانچه طرف درخواست‌شونده بر مبنای دلایل اساسی بر این اعتقاد باشد که درخواست استرداد به قصد تعقیب یا مجازات شخص مورد درخواست به علل نژاد، مذهب، ملیت، قومیت یا اعتقادات سیاسی نامبرده صورت گرفته است، یا اینکه شخص مذکور بنا بر هر یک از علل مزبور، مشمول رفتار ناعادلانه در جریان رسیدگی قضائی قرار می‌گیرد؛

ب- چنانچه جرمی که موجب درخواست استرداد شده، جرم نظامی باشد که به موجب حقوق جزای عمومی واجد وصف جرم نباشد؛

ت- چنانچه به موجب قوانین طرف درخواست‌کننده شخص مورد درخواست به دلیل مرور زمان قابل مجازات نباشد یا حکم وی به دلیل عفو قابل اجراء نباشد؛

ث- چنانچه حکم نهائی در طرف درخواست‌شونده در مورد شخص مورد درخواست در خصوص جرمی که موضوع درخواست بوده، صادر شده باشد؛

ج- چنانچه به موجب قانون طرف درخواست‌کننده جرم موضوع استرداد مشمول مجازات اعدام باشد، در حالی که به موجب قوانین طرف درخواست‌شونده

جرم مزبور مشمول مجازات اعدام نباشد، مگر آنکه طرف درخواست کننده تضمین نماید چنانچه شخص مزبور محکوم به اعدام شود، مجازات اعدام اجراء نخواهد شد.

۲- از نظر این معاهده، موارد زیر جرائم سیاسی محسوب نمی شوند:

الف- جرم سوء قصد علیه جان یا شخص رئیس حکومت یا رئیس دولت، یا عضو (اعضای) درجه یک خانواده ایشان؛

ب- جرمی که به موجب هر کنوانسیون بین المللی که طرفها به سبب عضویت در آن، نسبت به استرداد یا تعقیب شخص مورد درخواست یا ارائه بدون تأخیر غیرموجه پرونده به مقامات صلاحیت دار خود جهت رسیدگی به جرم، تعهد دارند؛

پ- جرم مرتبط با تروریسم؛

ت- شروع یا تبانی جهت ارتکاب هر یک از جرائم پیش گفته یا مشارکت به عنوان شریک شخصی که مرتکب چنین جرائمی می شود یا تلاش به ارتکاب آنها می نماید.

۳- جرائم شدید علیه جسم، شخص، حیات و اموال، حتی با انگیزه سیاسی، از نظر این معاهده جرم سیاسی تلقی نخواهند شد.

۴- چنانچه طرف درخواست شونده به موجب قوانین ملی خود در مورد جرم موضوع استرداد، دارای صلاحیت باشد، استرداد پذیرفته نخواهد شد. در چنین شرایطی طرف درخواست شونده تعهد دارد شخص مورد درخواست را به خاطر جرم موضوع درخواست، در محاکم خود و طبق قوانین خود، تحت پیگرد قرار دهد. چنانچه مقامات صلاحیت دار طرف درخواست شونده، تصمیم به عدم پیگرد در مورد مزبور بگیرند یا تحت پیگرد قرار دادن به هر دلیل دیگری امکان پذیر نباشد، درخواست استرداد مورد رسیدگی مجدد قرار خواهد گرفت.

۵- چنانچه در موارد استثنائی، طرف درخواست شونده با در نظر گرفتن شدت جرم و منافع طرف درخواست کننده بر این عقیده باشد که به دلیل شرایط

شخصی شخص مورد درخواست مثل سن و شرایط روحی یا جسمی، استرداد با ملاحظات بشردوستانه سازگاری ندارد، استرداد ممکن است پذیرفته نشود.

۶- در مواردی که استرداد پذیرفته نشود، طرف درخواست‌کننده، از رد درخواست استرداد و دلایل مربوطه آگاه خواهد شد.

ماده ۴- اتباع

۱- هیچ‌یک از طرفها به موجب این معاهده متعهد به استرداد اتباع خود نخواهد بود.

۲- هرگاه درخواست استرداد تنها بر اساس تابعیت شخص مورد درخواست رد شود و شخص مذکور در طرف درخواست‌کننده تحت تعقیب باشد طرف درخواست‌شونده بنا به درخواست طرف درخواست‌کننده پرونده را جهت رسیدگی به مقامات صلاحیتدار خود ارجاع خواهد داد. طرف درخواست‌کننده همه پرونده‌ها، اطلاعات، آلات و اسناد مربوط به جرم را به طرف درخواست‌شونده به نحو مقتضی ارسال خواهد کرد.

۳- از نظر این ماده، تابعیت شخص مورد درخواست بر اساس تابعیت وی در زمان ارتکاب جرمی که برای آن درخواست استرداد شده است، در نظر گرفته می‌شود.

ماده ۵- مقامات مرکزی و روش ارتباط

۱- از نظر این معاهده، مراجع مرکزی تعیین شده توسط طرفها در مورد موضوعاتی که در حیطه شمول این معاهده قرار دارند، با یکدیگر از طریق مجاری دیپلماتیک ارتباط برقرار خواهند کرد.

۲- مراجع مرکزی موضوع بند (۱) این ماده، وزارت دادگستری برای جمهوری اسلامی ایران و وزارت قانون و حقوق بشر برای جمهوری اندونزی خواهند بود.

۳- هرگاه یکی از طرفها، مقام مرکزی خود را تغییر دهد، طرف دیگر را از تغییر مزبور از طریق مجاری دیپلماتیک آگاه خواهد کرد.

ماده ۶- درخواست استرداد و مدارک

۱- درخواست استرداد با موارد زیر همراه خواهد بود:

الف- مشخصات شخص مورد درخواست، شامل نام کامل، سن، جنسیت، تابعیت، تاریخ تولد و هرگونه مشخصات دیگر، در صورت امکان شغل، محل اقامت احتمالی شخص، شرح خصوصیات ظاهری، عکس، اثر انگشت شخص در صورت وجود و سایر اطلاعاتی که به شناسایی و موقعیت مکانی وی کمک نماید.

ب- شرح مختصر وقایع پرونده، شرح جرمی که برای آن درخواست استرداد شده است، از جمله زمان و محل ارتکاب جرم و مجازات در نظر گرفته شده برای آن به موجب قوانین طرف درخواست کننده؛

پ- متن مقررات قانونی که جرم و مجازات را تعیین می کند.

۲- چنانچه درخواست استرداد مرتبط با تعقیب باشد، نسخه ای از دستور دستگیری که توسط دادگاه یا مقامات صلاحیتدار دیگر به منظور استرداد صادر گردیده یا هر سند دیگر با اثر یکسان، پیوست درخواست خواهد شد.

۳- چنانچه درخواست استرداد مربوط به اجرای حکم وضع شده در مورد شخص مورد درخواست باشد، نسخه تصدیق شده حکم نهائی و گواهی مدت زمان سپری شده از حکم و مدت باقیمانده از آن پیوست درخواست خواهد شد.

۴- درخواست استرداد به موجب این معاهده توسط مقام صلاحیتدار طرف درخواست کننده امضاء و مهر خواهد شد.

۵- درخواست استرداد و تمام مکاتبات مربوط به آن به زبان طرف درخواست کننده و همراه با ترجمه ای به زبان طرف درخواست شونده یا انگلیسی خواهد بود.

ماده ۷- اطلاعات اضافی

هرگاه طرف درخواست‌شونده چنین تشخیص دهد که اطلاعات ارسالی در تأیید درخواست استرداد برای رسیدگی به درخواست کافی نیست، طرف درخواست‌شونده می‌تواند ظرف سی روز از زمان وصول درخواست یا ظرف مدت زمانی که بین طرفها توافق می‌شود، درخواست اطلاعات اضافی نماید.

ماده ۸- تسلیم داوطلبانه

چنانچه شخص مورد درخواست به صراحت طی جریان رسیدگی استرداد در برابر دادگاه نسبت به تسلیم داوطلبانه خود به طرف درخواست‌کننده اعلام رضایت کند، طرف درخواست‌شونده با رعایت قانون داخلی خود شخص مزبور را بدون فوت وقت و بدون جریان رسیدگی‌های دیگر استرداد، تسلیم خواهد کرد.

ماده ۹- بازداشت موقت

۱- در موارد اضطراری، یک طرف می‌تواند در مورد شخص فراری به منظور استرداد، پیش از ارائه درخواست رسمی، از طرف دیگر درخواست بازداشت موقت کند، چنین درخواستی کتباً و از طریق مجاری پیش‌بینی شده در ماده (۵) این معاهده، سازمان پلیس جنائی بین‌المللی (اینترپل) یا دیگر مجاری مورد توافق طرفها صورت خواهد گرفت.

۲- درخواست بازداشت موقت حاوی اطلاعات مذکور در بند (۲) ماده (۶) این معاهده، بیانیه مربوط به وجود قرار بازداشت و بیانیه مبنی بر اینکه درخواست رسمی استرداد شخص پس از بازداشت موقت صادر خواهد گردید، از طریق مجاری پیش‌بینی شده در ماده (۵) این معاهده خواهد بود.

۳- طرف درخواست‌شونده فوری طرف درخواست‌کننده را از نتیجه درخواست بازداشت موقت مطلع خواهد نمود.

۴- شخصی که به طور موقت بازداشت شده است چنانچه مقامات صلاحیت دار طرف درخواست شونده ظرف مدت سی روز درخواست رسمی استرداد را دریافت ننموده باشند، آزاد خواهد شد.

۵- آزادی شخص بر اساس بند (۴) این ماده مانع بازداشت مجدد و انجام جریان رسیدگی استرداد شخص مزبور چنانچه طرف درخواست شونده درخواست رسمی استرداد را دریافت کرده باشد، نمی باشد.

ماده ۱۰- تصمیم گیری در زمینه درخواست استرداد

۱- طرف درخواست شونده، درخواست استرداد ارائه شده به موجب این معاهده را طبق تشریفات تعیین شده به موجب قانون داخلی خود بررسی خواهد کرد و فوری تصمیم خود را به اطلاع طرف درخواست کننده خواهد رساند.

۲- چنانچه طرف درخواست شونده با تمام یا بخشی از درخواست استرداد مخالفت نماید، دلایل مخالفت را به طرف درخواست کننده اعلام خواهد کرد.

ماده ۱۱- تسلیم

۱- چنانچه طرف درخواست شونده با درخواست استرداد موافقت نماید، طرفها در خصوص مکان، زمان و دیگر موضوعات مرتبط با تسلیم شخص مورد درخواست توافق خواهند نمود. طرف درخواست شونده مدت زمانی را که شخص مورد درخواست تا پیش از تسلیم در بازداشت به سر برده است به اطلاع طرف درخواست کننده خواهد رساند.

۲- اگر طرف درخواست کننده ظرف مدت پانزده روز که می تواند تا سی روز تمدید شود، از تاریخ مورد توافق برای تسلیم، شخص مورد درخواست را تحویل نگیرد، طرف درخواست شونده فوری آن شخص را آزاد خواهد کرد و می تواند هر درخواست جدید را از جانب طرف درخواست کننده برای استرداد آن شخص در مورد جرمی که به خاطر آن، استرداد درخواست شده است را رد کند.

۳- اگر یک طرف نتواند به دلایلی خارج از کنترل خود ظرف مدت توافق شده شخص مورد درخواست را تسلیم نموده یا تحویل بگیرد، طرف دیگر را فوری از این امر مطلع خواهد کرد. طرفها در مورد زمان و مکان جدید و موضوعات مربوط به اجرای استرداد با رعایت قوانین داخلی خود توافق خواهند نمود. در این صورت مفاد بند (۲) این ماده اعمال خواهد گردید.

ماده ۱۲- تعویق و بازداشت موقت

۱- اگر علیه شخص مورد درخواست در قلمرو طرف درخواست شونده اقامه دعوی شده، یا وی در حال تحمل محکومیت به دلیل جرمی غیر از جرمی باشد که به خاطر آن درخواست استرداد گردیده است، طرف درخواست شونده می تواند پیش از تصمیم گیری در مورد پذیرش استرداد، استرداد وی را تا پایان جریان رسیدگی ها یا اجرای حکم به تعویق اندازد. در چنین حالتی طرف درخواست شونده طرف درخواست کننده را از تعویق مطلع خواهد کرد.

۲- اگر تعویق استرداد، به صورت جدی رسیدگی های جزائی در طرف درخواست کننده را دچار مشکل نماید، طرف درخواست شونده می تواند بنا به درخواست، شخص مورد درخواست را موقتاً به طرف درخواست کننده تحویل دهد مشروط بر اینکه جریان رسیدگی های جاری آن با ممانعت مواجه نشود و طرف درخواست کننده تقبل نماید که شخص مزبور را پس از اتمام جریان رسیدگی های مربوط بدون قید شرط و فوری عودت دهد.

ماده ۱۳- تقاضای هم زمان

اگر درخواست استرداد شخص واحدی از سوی دو یا چند کشور برای جرم واحد یا جرائم متفاوت دریافت شود، طرف درخواست شونده به منظور تعیین کشوری که شخص قرار است به آن مسترد شود، کلیه عوامل مربوط از جمله و نه منحصر به عوامل زیر را در نظر خواهد گرفت:

الف- اینکه درخواست بر اساس معاهده ارائه شده باشد؛

ب- شدت جرم؛

پ- زمان و مکان ارتکاب جرم؛

ت- تابعیت شخص مورد درخواست و قربانی؛

ث- تاریخ هر یک از درخواست‌ها؛ و

ج- امکان استرداد مجدد به کشور دیگر.

ماده ۱۴- استرداد مجدد

اگر شخص مسترد شده قبل از خاتمه پیگرد، جریان رسیدگی یا اجرای حکم به قلمرو طرف درخواست‌شونده بازگردد، او را می‌توان مجدداً بر اساس درخواست طرف درخواست‌کننده مسترد نمود. در چنین مواردی، ارائه مدارک ذکر شده در بند (۲) ماده (۶) این معاهده دیگر نیازی نیست.

ماده ۱۵- قاعده اختصاصی بودن

شخصی که طبق این معاهده مسترد می‌شود در طرف درخواست‌کننده به غیر از جرمی که به خاطر آن درخواست استرداد داده شده، برای هیچ جرمی که قبل از تسلیم، مرتکب شده است، تحت پیگرد جزائی قرار نخواهد گرفت، یا حکمی در مورد وی به اجراء گذاشته نخواهد شد و شخص مزبور به کشور ثالثی مسترد نخواهد گردید مگر در موارد زیر:

الف- طرف درخواست‌شونده قبلاً موافقت نموده باشد. طرف درخواست‌شونده می‌تواند برای چنین موافقتی درخواست دریافت اطلاعات و اسناد قید شده در ماده (۶) این معاهده را بنماید؛

ب- شخص مزبور ظرف مدت پانزده روز از زمانی که به وی اجازه داده شده است قلمرو طرف درخواست‌کننده را ترک نکرده یا پس از ترک به صورت داوطلبانه مراجعت کرده باشد. در هر حال این مدت شامل دوره زمانی نمی‌گردد که شخص به دلایل خارج از کنترل خود نمی‌توانسته از قلمرو طرف درخواست‌کننده خارج شود؛ یا

پ- هر جرم خفیف افشا شده براساس وقایع از نظر تأمین بازگشت وی، غیر از جرمی که از نظر قانونی نمی‌توان برای آن درخواست استرداد کرد.

ماده ۱۶- تسلیم اموال

۱- طرف درخواست‌شونده بر اساس درخواست طرف درخواست‌کننده تا آنجا که قوانین ملی آن اجازه می‌دهد، منافع حاصل از جرم، ابزار جرم و سایر دارایی‌هایی را که می‌تواند به عنوان مدرک مورد استفاده قرار گیرد و در قلمرو طرف درخواست‌شونده یافت می‌شود، یا در اختیار شخص مورد درخواست باشد، توقیف نموده و چنانچه با استرداد موافقت شود، این اموال را به طرف درخواست‌کننده تحویل خواهد داد.

۲- در صورت موافقت با استرداد، اموال ذکرشده در بند (۱) این ماده، حتی اگر استرداد شخص به دلایل فوت، غیبت، فرار شخص مورد درخواست یا هر دلیل دیگری انجام نشود، به طرف درخواست‌کننده تحویل خواهد گردید.

۳- طرف درخواست‌شونده می‌تواند به منظور پیش‌برد هرگونه رسیدگی کیفری در جریان، تحویل اموال فوق را تا پایان رسیدگی‌های مذکور به تعویق اندازد یا به شرط این که طرف درخواست‌کننده اعاده آن را تعهد کند، اموال مزبور را موقتاً در اختیار قرار دهد.

۴- تسلیم چنین اموالی به حق مشروع طرف درخواست‌شونده یا طرف ثالث نسبت به اموال مزبور خدش‌های وارد نخواهد ساخت. طرف درخواست‌کننده در صورت وجود حقوق مزبور و بنا به درخواست طرف درخواست‌شونده اموال تحویل داده شده را بدون تغییر پس از پایان رسیدگی‌ها، در اسرع وقت عودت خواهد داد.

ماده ۱۷- معاضدت حقوقی دوجانبه

هر طرف تا جایی که طبق قوانین خود مجاز شده است، در زمینه معاضدت حقوقی دوجانبه در مورد موضوعات کیفری مرتبط با جرمی که برای آن

درخواست استرداد شده است، گسترده‌ترین تمهیدات را برای طرف دیگر فراهم خواهد کرد.

ماده ۱۸- عبور

۱- عبور شخصی که فرار است به یک طرف توسط کشور ثالث از طریق قلمرو طرف دیگر مسترد شود، بنا به درخواستی که از مجاری پیش‌بینی شده در ماده (۵) این معاهده ارائه شده است، تا حدی که قوانین آن اجازه داده باشد، مجاز شمرده خواهد شد. چنانچه حمل و نقل هوایی مورد استفاده قرار گیرد و فرود در قلمرو طرف محل عبور برنامه‌ریزی نشده باشد، کسب اجازه عبور لازم نخواهد بود.

۲- در صورت فرود پیش‌بینی نشده هواپیما در قلمرو آن طرف، ممکن است از طرف دیگر درخواست شود طبق بند (۱) این ماده برای عبور درخواست نماید. طرف مذکور تا جایی که مخالف با قوانین داخلی آن نباشد می‌تواند شخص را برای مدت هفتاد و دو ساعت تا زمان درخواست عبور در بازداشت نگه دارد.

ماده ۱۹- اعلام نتیجه

طرف درخواست‌کننده باید فوری طرف درخواست‌شونده را از نتایج دادرسی کیفری یا اجرای محکومیت علیه شخص مورد استرداد یا اطلاعات مربوط به استرداد مجدد آن شخص به کشور ثالث آگاه کند.

ماده ۲۰- هزینه‌ها

۱- هزینه‌های مربوط به تشریفات استرداد در طرف درخواست‌شونده توسط آن طرف تقبل خواهد شد. هزینه‌های مربوط به انتقال و هزینه‌های عبور در ارتباط با تسلیم یا تحویل شخص مسترد شده بر عهده طرف درخواست‌کننده خواهد بود.

۲- چنانچه مشخص شود که اجرای درخواست مستلزم هزینه‌هایی فوق‌العاده است، طرفها به منظور تعیین قیود و شرایطی که به موجب آنها معاضدت می‌تواند ارائه شود، مشورت خواهند نمود.

ماده ۲۱- تعهدات بین‌المللی

این معاهده بر حقوق و تعهدات طرفها در رابطه با استرداد به موجب کنوانسیون‌ها یا دیگر ترتیبات بین‌المللی که طرفها عضو آنها هستند، تأثیری نخواهد داشت.

ماده ۲۲- حل و فصل اختلافات

هرگونه اختلاف ناشی از تفسیر یا اجرای این معاهده با مشورت میان طرفها از طریق مجاری دیپلماتیک حل و فصل خواهد شد.

ماده ۲۳- اصلاح

این معاهده می‌تواند در هر زمان با رضایت متقابل کتبی طرفها اصلاح شود. چنین اصلاحی از طریق همان تشریقاتی لازم‌الاجراء خواهد شد که برای لازم‌الاجراء شدن معاهده قابل اعمال است.

ماده ۲۴- مقررات پایانی

۱- طرفها یکدیگر را از تکمیل الزامات داخلی مربوط خود جهت لازم‌الاجراء شدن این معاهده مطلع خواهند نمود. این معاهده در سی‌امین روز دریافت آخرین اطلاعیه لازم‌الاجراء خواهد شد.

۲- هر یک از طرفها می‌تواند از طریق یادداشت کتبی از طریق مجاری دیپلماتیک به طرف دیگر در هر زمان این معاهده را فسخ نماید. فسخ شش‌ماه پس از تاریخ دریافت یادداشت مزبور نافذ خواهد شد. فسخ این معاهده تأثیری بر درخواست‌های استرداد که پیش از فسخ آن ارائه شده است، نخواهد داشت.

در تأیید مراتب فوق، امضاءکنندگان زیر که به‌طور مقتضی از سوی دولت‌های متبوع خود مجاز شده‌اند، این معاهده را امضاء نمودند.

این معاهده شامل یک مقدمه و بیست و چهار ماده در تهران در تاریخ ۲۴ آذر ۱۳۹۵ هجری شمسی، مطابق با ۱۴ دسامبر ۲۰۱۶ میلادی، در دو نسخه اصلی به زبانهای فارسی، اندونزیایی و انگلیسی که تمامی آنها دارای اعتبار یکسان می‌باشند، تنظیم گردید. در صورت هر گونه اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی ملاک خواهد بود.

از طرف	از طرف
جمهوری اندونزی	جمهوری اسلامی ایران
رتنو ل. پ. مارسودی	مصطفی پورمحمدی
وزیر امور خارجه	وزیر دادگستری

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحد و یک تبصره منضم به متن معاهده، شامل مقدمه و بیست و چهار ماده در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ دهم خردادماه یکهزار و سیصد و نود و شش مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید.

علی لاریجانی

In the name of God

**TREATY
BETWEEN
THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN
AND
THE REPUBLIC OF INDONESIA
ON
EXTRADITION**

The Islamic Republic of Iran and the Republic of Indonesia (hereinafter referred to as "the Parties");

Desiring to make more effective cooperation between the two countries in the prevention and suppression of crime on the basis of mutual respect for sovereignty, equality and mutual benefit;

HAVE AGREED as follows:

**ARTICLE 1
OBLIGATION TO EXTRADITE**

Each Party agrees to extradite to the other Party, subject to the provisions of this Treaty and their respective domestic laws, any person who is found in the territory of the Requested Party and sought by the Requesting Party for prosecution, trial, or execution of punishment for an extraditable offence, whether such offence was committed before or after the entry into force of this Treaty.

**ARTICLE 2
EXTRADITABLE OFFENCES**

1. An offence shall be an extraditable offence, if it is punishable under the laws of both Parties, by imprisonment for a period of at least one year or by a more severe penalty.
2. An offence shall be an extraditable offence, if it consists of an attempt or a conspiracy to commit, aiding or abetting, counselling or procuring the commission of or being an accessory to the commission of an offence described in Paragraph 1 of this Article.
3. For the purpose of this Article, in determining whether the alleged conduct constitutes an offence under the laws of both Parties, it shall be immaterial whether the laws of both Parties place the alleged

دفتر هیئت دولت

conduct of the fugitive within the same category of offence or denominate the offence by the same terminology. The totality of the alleged conduct shall be taken into account, regardless of any differences in the constituent elements of the offence for which the extradition is requested.

4. If the request for extradition includes several offences and some of them are not punishable for at least one year imprisonment under the laws of both Parties, extradition may be granted for all offences if they meet the other requirements in accordance with the provisions of the Treaty and include grant of extradition for at least one extraditable offence.

5. Where extradition of a person is sought for an offence against laws relating to taxation, customs duties, foreign exchange control or other revenue matters, extradition may not be refused on the grounds that the laws of the Requested Party do not impose the same kind of tax or duty or do not provide for a tax, duty, customs or foreign exchange regulation of the same kinds of the laws of the Requesting Party.

6. Without prejudice to Article 3 (4) of this Treaty, an offence would be extraditable under this Treaty, notwithstanding that the conduct of the person sought occurred wholly or in part in the Requested Party, if under the laws of that Party this conduct and its effects, or its intended effects, taken as a whole, would be regarded as constituting the commission of an extraditable offence in the territory of the Requesting Party.

7. Where the extradition request is aimed at executing a sentence imposed, the sentence remaining to be served in an extraditable offence shall not be less than six months.

ARTICLE 3 REFUSAL OF EXTRADITION

1. Extradition shall not be granted where:

- a) the offence for which the extradition is requested is a political offence;
- b) the Requested Party has substantial grounds for believing that the request for extradition has been made for the purpose of prosecuting or punishing the person sought on account of that person's race, religion, nationality, ethnic origin, political opinion, or that person may, for any of those reasons, be subjected to unfair treatment in judicial proceedings;

4500043.TIF

دفتر هیئت دولت

c) the offence for which extradition is requested is a military offence, which is not an offence under the ordinary criminal law;

d) the person sought cannot be prosecuted because of the lapse of time under the laws of the Requesting Party or his/her sentence cannot be enforced by reason of pardon;

e) a final judgment has been passed in the Requested Party against the person sought in respect of the offence for which the extradition is requested;

f) the offence for which extradition is requested is punishable by death penalty under the laws of the Requesting Party, while under the laws of the Requested Party such offence is not punishable by death penalty, unless the Requesting Party gives an assurance that if that person is awarded the death penalty, the same will not be carried out.

2. For the purpose of this Treaty, the following shall not be considered as political offences:

a) an offence against the life or person of the Head of State or the Head of Government or member(s) of their immediate family;

b) an offence under any international convention to which the Parties have the obligation by virtue of becoming a State Party thereto, to either extradite or prosecute the person sought or submit the case without undue delay to their Competent Authorities for the purpose of prosecution;

c) an offence related to terrorism;

d) an attempt or conspiracy to commit any of the foregoing offences or participation as an accomplice of a person who commits or attempts to commit such an offence.

3. Serious offence against the body, person, life and property, even if politically motivated shall not be considered as a political offence for the purpose of this Treaty.

4. Extradition may not be granted where the Requested Party has jurisdiction over the offence for which the extradition is requested, under its national law. In such a situation, the Requested Party shall have the obligation to prosecute the person wanted in respect of the offence sought for, in its courts in accordance with its laws. If the Competent Authorities of the Requested Party decide not to prosecute in such a case or the prosecution is not feasible because of whatever reason, the request for extradition shall be reconsidered.

5. When, in exceptional cases, the Requested Party while also taking into account the seriousness of the offence and the interests of the Requesting Party deem that because of the personal circumstances of the person sought such as age, physical or mental condition, the

extradition would be incompatible with humanitarian consideration, extradition may not be granted.

6. In the event that the extradition is not accepted, the Requesting Party shall be informed of the refusal of the extradition request and the relevant reasons.

ARTICLE 4 NATIONALS

1. Neither of the Parties shall be bound to extradite its own nationals under this Treaty.

2. If extradition is refused solely on the basis of the nationality of the person sought and she/he is wanted for prosecution in the Requesting Party, the Requested Party shall at the request of the Requesting Party, submit the case to its Competent Authorities for prosecution. The Requesting Party shall send all of the files, information, instruments and documents related to the crime to the Requested Party by appropriate means.

3. For the purpose of this article, nationality of the person sought shall be determined on the basis of his/her nationality at the time of the commission of an offence for which extradition is requested.

ARTICLE 5 CENTRAL AUTHORITIES AND MANNER OF COMMUNICATION

1. For the purpose of this Treaty, the Central Authorities designated by the Parties shall communicate with each other for matters that fall within the scope of this Treaty through the diplomatic channels.

2. The Central Authorities referred to in Paragraph 1 of this Article shall be the Ministry of Justice for the Islamic Republic of Iran and the Ministry of Law and Human Rights for the Republic of Indonesia.

3. Where either Party changes its designated Central Authority, it shall inform the other Party of such change through the diplomatic channels.

ARTICLE 6 EXTRADITION REQUEST AND DOCUMENTS

1. A request for extradition shall be accompanied with the following:

دفتر هیئت دولت

a) a description of the person sought including the full name, age, sex, nationality, date of birth and any other identification, if any, occupation, probable location of the person, physical description, photographs, fingerprints of the person where available and other information that may help in identifying and locating that person;

b) a brief statement of the facts of the case, description of the offence for which extradition is requested, including the time and place of the commission of the offence and the punishment provided for it under the laws of the Requesting Party;

c) the text of the legal provisions determining the offence and the punishment.

2. If the request for extradition relates to the prosecution, it shall be accompanied by warrant of arrest issued by a court or other Competent Authorities for the purpose of extradition or any other evidence with the same effect;

3. Where the request for extradition relates to the executing of a sentence imposed on the person sought, it shall be accompanied by a certified copy of the final judgment and a statement of the period of sentence which has already been served and remain to be served.

4. A request for extradition under this Treaty shall be signed and sealed by the Competent Authority of the Requesting Party.

5. Extradition request and all communications related thereto shall be made in the language of the Requesting Party accompanied by a translation in the language of the Requested Party or English.

ARTICLE 7

ADDITIONAL INFORMATION

If the Requested Party considers that the information furnished in support of a request for extradition is not sufficient as to consider the request, the Requested Party may request additional information within 30 (thirty) days as of the receipt of the request or within a period as may be agreed between the Parties.

ARTICLE 8

VOLUNTARY SURRENDER

When a person sought explicitly consents before the court during extradition proceedings that he/she volunteers to be surrendered to the Requesting Party, the Requested Party, subject to its national law, may surrender the person as expeditiously as possible without further extradition proceedings.

5

دفتر هیئت دولت

4500043.TIF

**ARTICLE 9
PROVISIONAL ARREST**

1. In urgent cases, a Party may request the other Party for the provisional arrest of a fugitive for the purpose of extradition before a formal extradition request is submitted, such request shall be submitted in writing through the channels provided for in Article 5 of this Treaty, the International Criminal Police Organization- INTERPOL or other channels agreed by both Parties.

2. The request for provisional arrest shall contain the information indicated in Article 6(2) of this Treaty, a statement of the existence of the warrant of arrest and a statement that a formal request for extradition against the person shall follow the provisional arrest, through the channels provided for in Article 5 of this Treaty.

3. The Requested Party shall promptly inform the Requesting Party of the result of the request for provisional arrest.

4. The person arrested provisionally shall be released if within a period of 30 (thirty) days of his/her arrest, the Competent Authorities of the Requested Party have not received the formal request for extradition.

5. The release of the person pursuant to Paragraph 4 of this Article shall not prevent the subsequent re-arrest and institution of extradition proceedings of that person if the Requested Party has subsequently received the formal request for extradition.

**ARTICLE 10
DECISION ON THE REQUEST FOR EXTRADITION**

1. The Requested Party shall consider an extradition request made under this Treaty in accordance with the procedures provided under its national law, and shall promptly inform the Requesting Party of its decision.

2. If the Requested Party refuses the whole or any part of the request for extradition, the reasons for refusal shall be notified to the Requesting Party.

**ARTICLE 11
SURRENDER**

1. If the request for extradition has been granted by the Requested Party, the Parties shall agree on the time, place and other relevant matters relating to the surrender of the person sought. The Requested Party shall inform the Requesting Party of the period of time for which the person sought was detained prior to the surrender.

دفتر هیئت دولت

2. If the Requesting Party has not taken over the person sought within 15 (fifteen) days which could be prolonged to 30 (thirty) days after the date agreed for surrender, the Requested Party shall release that person immediately and may refuse to consider a new request by the Requesting Party for extradition of that person for the offence for which the extradition has been requested.

3. If a Party fails to surrender or take over the person sought within the agreed period for reasons beyond its control, the other Party shall be notified promptly. The Parties shall agree on a new time and place and relevant matters for the execution of the extradition subject to their national laws. In this case, the provisions of Paragraph 2 of this Article shall apply.

ARTICLE 12

POSTPONEMENT AND TEMPORARY SURRENDER

1. If the person sought is being proceeded against or is serving a sentence in the Requested Party for an offence other than that for which the extradition is requested, the Requested Party may, after having made a decision to grant extradition, postpone the extradition until the conclusion of the proceedings or the completion of the sentence. The Requested Party shall inform the Requesting Party of the postponement.

2. If the postponement of the extradition may seriously impede the criminal proceedings in the Requesting Party, the Requested Party may, upon request, temporarily surrender the person sought to the Requesting Party provided that its ongoing criminal proceedings are not hindered and that the Requesting Party undertakes to return that person unconditionally and immediately upon conclusion of relevant proceedings.

ARTICLE 13

CONCURRENT REQUEST

Where request for extradition of the same person are received from two or more countries, either for the same offence or for different offences, for the purpose of determining to which of those countries the person is to be extradited, the Requested Party shall consider all relevant factors, including but not limited to:

- a) whether the request was made pursuant to a treaty;
- b) the gravity of the offence;
- c) the time and place of the commissions of the offence;
- d) the nationality of the person sought and of the victim;
- e) respective dates of the requests; and

1) the possibility of subsequent extradition to another country.

**ARTICLE 14
RE-EXTRADITION**

If the extradited person returns to the territory of the requested Party prior to the termination of prosecution, proceedings or execution of sentence, he/she may be extradited again based on the request of the Requesting Party. In such cases, submission of documents mentioned in Article 6 (2) of this Treaty is no longer required.

**ARTICLE 15
RULE OF SPECIALITY**

The person extradited in accordance with this Treaty shall neither be proceeded against nor subjected to execution of sentence in the Requesting Party for an offence committed by that person before his/her surrender other than the offence for which the request for extradition is granted, nor shall that person be re-extradited to a third country, unless:

a) the Requested Party has consented in advance. For the purpose of such consent, the Requested Party may require the submission of the documents and information mentioned in Article 6 of this Treaty;

b) that person has not left the territory of the Requesting Party within 15 (fifteen) days after having been free to do so or that person has voluntarily returned to the Requesting Party after leaving it. However, this period of time shall not include the time during which that person fails to leave the Requesting Party for reasons beyond his/her control; or

c) any lesser offence disclosed by the facts for the purpose of securing his/her return, other than an offence for which extradition could not lawfully be made.

**ARTICLE 16
SURRENDER OF PROPERTY**

1. If the Requesting Party so requests, the Requested Party shall, to the extent permitted by its national law, seize the proceeds and instruments of the offences and other property which may serve as evidence found in its territory or found in the possession of the person sought, and when the request for extradition is granted, shall surrender this property to the Requesting Party.

2. When the request for extradition is granted, the property mentioned in Paragraph 1 of this Article may nevertheless be

4500043.TIF

دفتر هیئت دولت

surrendered even if the extradition cannot be carried out owing to the death, disappearance or escape of the person sought, or any other reasons:

3. The Requested Party may, for conducting any other pending criminal proceedings, postpone the surrender of the above-mentioned property until the conclusion of such proceedings, or temporarily surrender that property on the condition that the Requesting Party undertakes to return it.

4. The surrender of such property shall not prejudice any legitimate right of the Requested Party or any third party to that property. Where these rights exist, the Requesting Party shall, at the request of the Requested Party, promptly return the surrendered property without change to the Requested Party as soon as possible after the conclusion of the proceedings.

ARTICLE 17

MUTUAL LEGAL ASSISTANCE

Each Party shall, to the extent permitted by its laws, afford the other the widest measure of mutual legal assistance in criminal matters in connection with the offence for which extradition has been requested.

ARTICLE 18

TRANSIT

1. To the extent permitted by its law, transit of a person to be extradited to one Party by a third state through the territory of the other Party shall be authorized upon request submitted through the channel provided for in Article 5 of this Treaty. Authorization for transit shall not be required when air transport is to be used and no landing is scheduled in the territory of the Party of transit.

2. If an unscheduled landing occurs in the territory of that Party, it may require the other Party to furnish a request for transit as provided in Paragraph 1 of this Article. That Party may, in so far as not contrary to its national law, hold the person in custody for a period of 72 (seventy two) hours while waiting the request of transit.

ARTICLE 19

NOTIFICATION OF RESULT

The Requesting Party shall inform the Requested Party promptly about the outcome of the criminal trial or the execution of sentence

دفتر هیئت دولت

against the person extradited or information concerning the extradition of that person to a third country.

**ARTICLE 20
EXPENSES**

1. Expenses arising from the procedures for extradition in the Requested Party shall be borne by that Party. Expenses of transportation and the transit expenses in connection with the surrender or taking over of the extradited person shall be borne by the Requesting Party.

2. If it becomes apparent that the execution of the request requires expenses of an extraordinary nature, the Parties shall consult to determine the terms and conditions under which the assistance can be provided.

**ARTICLE 21
INTERNATIONAL OBLIGATIONS**

This Treaty shall not affect the rights and obligation of the Parties concerning extradition pursuant to international conventions or other arrangements to which they are a party.

**ARTICLE 22
SETTLEMENT OF DIFFERENCES**

Any differences from the interpretation or application of this Treaty shall be settled by consultation between the Parties through the diplomatic channels.

**ARTICLE 23
AMENDMENT**

This Treaty may be amended at any time by mutual consent of the Parties in written form. Such an amendment shall enter into force by the same procedure as applicable for the entry into force of this Treaty.

**ARTICLE 24
FINAL PROVISIONS**

1. The Parties shall notify each other about the completion of their respective domestic requirements for the entry into force of this Treaty. This Treaty shall enter into force on the thirtieth day of the receipt of the later notification.

2. Either Party may terminate this Treaty by giving a notice in writing to the other Party through the diplomatic channels at any time.

Termination shall take effect after 6(six) months of the receipt of such notice. Termination of this Treaty shall not affect the extradition requests submitted prior to the termination.

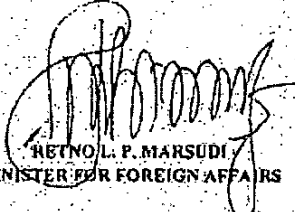
IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Government, have signed this Treaty.

This Treaty consisting of one preamble and 24 (twenty four) Articles, was made at Tehran on the 24th day of Azar in the year 1395 in Iranian Calendar, corresponding to 14th day of December in the year 2016, in two originals, each in the Persian, Indonesian, and English languages, all texts being equally authentic. In case of divergence of interpretation, the English text shall prevail.

FOR THE ISLAMIC REPUBLIC OF
IRAN

FOR THE REPUBLIC OF
INDONESIA

MOSTAFA POURMOHAMMADI
MINISTER OF JUSTICE

RETNO L. P. MARSUDI
MINISTER FOR FOREIGN AFFAIRS

دفتر هیئت دولت